

1990 - KA 4 går högvakt

KUSTARTILLERIETS KAMRATFÖRENING
GÖTEBORG

Två lantbor träffades på stans apotek. Den ene skulle ha salva till hönsuset, där hönsen hade fått loppor. Den andre hade ett svårartat eksem på bröstet och behövde salva härför. Apotekaren förväxlade emellertid de båda salvburkarna. Så när han med eksemet kom hem och skulle smörja sig på bröstet läste han till sin förvåning på etiketten: "Smörj gärna också litet på pinnen där hönan skall sitta".

Redaktionen har ordet

Bäste läsare !

I skrivande stund är läget fortfarande oroande i Persiska viken, men vi hoppas innerligt att alla tar sitt förnuft till fånga. Ett nytt världskrig får bara inte starta.

Till vår glädje har vi fått in ett manus från den legendariske Knut Hamilton och vi redovisar hans upplevelser vid krigsutbrottet för 50 år sedan. Som vi tidigare antytt, vill vi ha in mera material från Dig. Sätt Dig ner och skriv genast till oss! Vi tar emot stort som smått ! Adressen finns här nedan.

I detta nummer redovisar vi också vår resa i Söderled i maj, en högvakt för 54 år sedan och mycket annat omväxlande läsvärt.

Sven Einarsson har blivit ny medlem i redaktionen och vi hälsar honom varmt välkommen.

Vi vill också påminna om kamratmiddagen i oktober. Se upprop i tidningen !

Angenäm läsning önskar

Redaktörerna Gösta Andersson, Sven Einarsson och Bengt Sänne

Adress: KA-fyren, Redaktionen c/o Muséet, Box 5155, 421 05 Västra Frölunda

FÖRENINGSNÅLEN, KLUBBMÄRKET OCH BLOMSTERFONDEN

Föreningsnålen bör varje medlem ha fästad på sitt rockuppslag. Den är ett tecken på att Du tillhör en militär förening, där inga gradskillnader finns, en förening för det goda kamratskapet. Nålen kostar Kr 22:- samt porto Kr 2:50.

Klubbmärket att användas som ficklocksmärke på blazer m.m. har rönt stor uppskattning. Märket kostar Kr 40:- samt porto Kr 2:50.

Blomsterfondens medel används vid hedersbevisningar av olika slag.

Beställningar och inbetalningar kan göras direkt till skattmästaren *) eller på postgiro 45049-4. Skilj därvid noggrant på de olika posterna, t.ex. medlemsavgift, blomsterfond, föreningsnål eller klubbmärke.

*) *F n Helmer Ternegren*

Ordförandens spalt

Det har nu gått ett år sedan jag tillträdde som regementschef på KA4 som ordförande i Kamratföreningen. Det har varit ett mycket intressant och stimulerande arbetsår. Det har slagit mig särskilt hur skickliga yrkesofficerare vi har idag och hur väl motiverade och seriösa de värnpliktiga är. Det uppväger i viss mån den besvärande bristen på ekonomiska resurser för investeringar och övningar.

Det har också varit trevligt att följa arbetet på vårt museum och att se med vilken iver och entusiasm "di gamle" jobbar där, för att vi skall få ett sevärt och välbesökt museum.

När detta skrivs har vi just haft besök av vår avgående marinchef Bengt Schuback. Han tackade oss vid MKV, som bl.a. har varit banbrytare när det gäller samarbetet Flottan-KA i marinkommandoorganisationen. Den 4:e oktober får vi besök av efterträdaren Dick Börjesson, född i Strömstad och därför förhoppningsvis med hjärtat klappande för västkusten.

Nu har också ÖB lämnat in sitt underlag -ÖB 91- till försvarskommittén. Kommittén har ju begärt att ÖB skall redovisa vilket försvar vi får i nio olika ekonomiska nivåer. ÖB har dessutom ett eget förslag om hur försvaret bör vara utformat. Försvarskommittén har förvisso ingen lätt uppgift i det läge som nu råder, ett läge som visserligen inger optimism men som samtidigt innehåller stora osäkerheter om framtiden.

Glädjande nog finns marinen med i nästan obeskuret skick även i de lägre nivåerna, vilket beror på bl.a. den stora betydelse marinen har, då det gäller hävdandet av vår territoriella integritet. Vi har alltså anledning att se ljus på framtiden även om vi just nu går mot en mörkare årstid.

Väl mött på höstmötet den 25:e oktober !!

Jack Wibring

Överste Krona - klädd i uniform - har just varit på systemet där han inhandlat diverse flaskor av ädla drycker. Strax utanför dörren halkar han ikull så att flera flaskor går i kras. En lätt berusad A-lagare skyndar till överstens hjälp och hjälper honom på fötter. "Stackare där" säger A-lagaren, "flera liter åt helvete ... och i lumpen ligger Du också !"

HALLÅ-spalten

Genom skattmästaren har vi på redaktionen fått besked om att glada hälsningar brukar medfölja inbetalningstalongerna. Vi befordrar dessa hälsningar vidare till alla och envar och tackar för denna trevliga uppmärksamhet.

I anledning av att kamratträffen 1991 skall hållas i Göteborg kan meddelas att en kommitté utsetts vid ett möte den 6 augusti. Denna grupp kommer att successivt arbeta med att kamratträffen kan genomföras. Vi räknar med att även KA 3 och KA 5 kommer hit och med KA 1 och KA 2 blir det minst 200 personer.

Från vår egen förening räknar vi med minst 50 personer. På långa resor har vi preliminärt bestämt oss för pingsthelgen 1991, som infaller 18-20 maj.

Programmet är inte fastställt, men vi siktar på en skärgårdstur, rundtur i Göteborg, festmiddag på pingstafton och ett ev. Lisebergsbesök i egen regi på pingstdagens kväll. Hemresa för våra vänner på måndagen. Detaljprogram kommer i vårtidningen i april 1991.

Vi vill gärna påminna om att en del medlemmar ej betalat sin årsavgift ännu. Skattmästaren vill gärna ha den lilla summan snarast.

Årsmötet blir onsdagen den 24 april 1991.

Muséet önskar kontakt med kamrater som är experter på alla huvudtjänster och som kan beskriva olika prylar. Vi håller till på muséet onsdagar mellan kl 09.00 - 15.00.

Välkomna !

29:an Kvist kommer slåntrande över kaserngården med en systempåse i handen. Inte mycket att ta fel på vad innehållet i påsen är. På vägen råkar Kvist möta sin kompanichef kaptan Munter, som glör misstänksamt på påsen. "Vad har Ni där? "Bara tvätt, kaptan !" "Tvätt ? Men det kluckar ju Vet inte Kvist att det är strängt förbjudet införa" "Kaptan, tvätten är inte torr än !"

Arsmötet 1990

Arsmötet avhölls i Bohussalen den 25 april klockan 18.00. Till mötet hade ca 45 medlemmar infunnit sig. Vid årsmötet beslöts att medlemsavgiften fr o m 1991 skall vara Kr 50:-. I samband med årsmötet delades föreningens nya förtjänstmedalj ut till 9 st medlemmar nämligen; Gustav Lundberg, Gustav Brännerud, Georg Gustavsson, Fridolf Askerstad, Sven Vilg, Helmer Ternegren, Sven Einarsson, Einar Stigevall och Kurt Schöneman.

Dessa medaljörer vill vi hjärtligt gratulera till den välförtjänta medaljen, en liten uppmärksamhet över deras ideella arbete för föreningen och muséet.

921 Persson vaknar upp på luckan efter en glad kväll på stan. Plötsligt upptäcker han att han ligger med fötterna på huvudkudden. "Här har jag legat hela natten och trott att jag har baksmälla och så är det bara skorna som klämmer !"

Avg. ordföranden Sven Robertsson delar ut medaljerna

Den nya medaljen

Vidstående bild visar föreningens nya förtjänstmedalj, som kan utdelas till medlemmar och andra som gör föreningen stora tjänster. Den finns i en valör (guld) med gult/rött band. Medaljen är förpackad i en snygg, sammetsklädd ask.

Medaljen får inte bäras till uniform.

GA

Kamratföreningen på resa i Söderled

37 förväntansfulla resenärer samlades på KA 4 den mulna och något kylslagna lördagen den 12 maj i år. Målet, KA 2, Karlskrona, dit vi skulle resa med buss, inbjudna av KA 2, Kamratförening i och för trivsamt samvaro över helgen. Vår "vältrattande" chaufför Stefan lotsade oss via inlandsvägen över Borås, Gislaved och Värnamo till Karlskrona, dit vi anlände i så god tid att vi hann med en liten sightseeing-tur genom stan, guidad av Jack Wibring, före ankomsten till Kungsholmen. Dit kommer man numera ända fram via landsväg över Öarna Senoren, Sturkö och Tjurkö.

Efter att ha njutit av den varma svenska våren i en månads tid blev vi nästan chockade av det kylslagna mottagandet vi väderleksmässigt fick utstå på Kungsholmen. Om jag inte följt med på vägskyltarna kunde man ha trott att vi hamnat på Nordkap. Gustav Karlsson önskade oss välkomna till den intressanta ön och lotsade oss så småningom längs de vindskyddande murarna till museet, där vi i viss mån återfick kroppsvärmen. Dessutom hade någon företagsam person i sällskapet listat ut att markan var öppen, vilket ytterligare förbättrade våra överlevnads-möjligheter. Vi checkade senare på eftermiddagen in på logement på KA 2, Rosenholm, där vi kunde förbereda oss för kvällens evenemang; middagen i stora matsalen. Den var förstklassig, och vi - tillsammans med vapenbröderna från Vaxholm - kände oss mycket välkomna.

Kaffet och avecen intogs en trappa ner i mässlokalerna och stämningen blev hög och varm. Så småningom fick vi musik och de som kände sig hugade kunde "slå en sula i parketten". Allting har en ände och så småningom blev det tid för uppbrott efter en lyckad kväll, men antagligen blev natten litet orolig för en del. Det är ju inte så ofta man ligger 10 - 12 personer i samma rum. Ett något dämpat sällskap avåt en välbehövlig frukost på söndagsmorgonen och efter detta kände vi oss ånyo stora, starka och läkta efter gårdagens strapasser.

Per buss visades vi runt på Rosenholms stora vidsträckta domäner. Med ett sting av avund kunde man konstatera att moder Svea med en viss generositet öppnat sin penningbörst och välsignat KA 2 med en väl tilltagen dusör av försvarsanslaget. Genom ett småregnigt Blekinge, Skåne och Halland anlände vi vid 18.00-tiden på söndagskvällen till KA 4, trötta men mycket nöjda med weekenden i Karlskrona. Nu när vi två år i rad haft förmånen att gästa våra kamratföreningar i Vaxholm (1989) och Karlskrona (1990) gäller det för oss här i Göteborg att nästa år, då det är vår tur att vara värdförband, visa samma goda gästfrihet tillbaka, KA 3 i Fårösund och KA 5 i Härnösand kanske också ansluter. Vi arbetar för det.

SE

Ett femtioårsminne

Sommaren 1939 hade jag fullgjort min värnplikt vid KA 2 och skulle hemförlovas den 31 augusti. Jag var utbildad till minör och hade nått korprals grad. Någon muck blev det inte. Samma dag anfölls Polen av Tyskland och hela vår årsklass fick stanna kvar på obestämd tid. Jag hamnade på Västra Håstholms Fort som chef för signalstationen och befordrades till flaggkorpral, vilket innebar att jag fick bära skärmmössa. Förläggningen var i ett fuktigt valv och jag låg som alla andra i en hängkoj. Frampå höstkanten blev jag tillfrågad om jag ville fortsätta min utbildning och bli reservkadett. Jag nappade på det, framför allt för att jag gärna ville tillbaka till Stockholm, där jag hade mitt hem.

I början av november inträdde jag på Kungliga Sjökrigsskolan, som då var förlagd till Skeppsholmen. Kompanichef för kustartillerikadetterna var kaptenen Hans Augustinus Hilder. Han lärde oss hur en kadett skall uppföra sig och att det var viktigt att kunna skjuta pistol. Vi tyckte bra om honom, han ingav på något vis förtroende. Det blev en mycket kall vinter och på Kungliga Sjökrigsskolan fick man inte bära pälsmössa, inte ens öronlappar. Jag frös om öronen, vilket är mitt starkaste minne från den tiden. Den 9 april anföll Tyskland först Danmark och sedan Norge och hela Sjökrigsskolan blev som en bikupa. Vi förstod att nu var det allvar och undrade vad som skulle hända oss. Efter några dagar sändes vi ut åt olika håll. Jag skulle till Göteborg och anmäla mig på Nya Varvet där chefen för Älvsborgs Fästning hade sin stab. Den 18 april anlände jag till Göteborg och anmälde mig för dåvarande major Wockatz som var kommandant i Älvsborgs Fästning. Stabschef var major Dölling och adj. var löjtnant Larsander. På den tiden fanns det inget KA 4 utan förbandet hette KA 5 H. Jag hade knappast anmält mig förrän det gick flyglarm och vi fick rusa ned i ett skyddsrum. Så småningom blev det "faran över" och jag kunde få reda på vart jag skulle. Det var en ö, som hette Donsö som jag aldrig hört talas om. Jag skulle vara chef för minstationen tillika sjövaktschef. Sedan jag tittat på en karta förstod jag att ansvaret för försvaret av Göteborgs södra inlopp till stor del hängde på mig. En liten fiskerbåt förde mig till Donsö, där jag letade rätt på spärrenchefen.

Det visade sig vara löjtnant Bengt Liljeros, en gammal vän till mig. Vi blev båda ganska överraskade och började se framtiden litet ljusare. Liljeros hade anlänt dagen innan och var försedd med en massa planer och kartor och så

småningom hade vi fått en uppfattning om läget. I stort bestod spärren Donsö av oss två, men redan nästa dag började det dyka upp folk. Det kom ett par s.k. A-klassare, det var f.d. stamunderbefäl, vilka visade sig vara mycket duktiga. Utan dem undrar jag hur vi klarat oss. Så anlände omkring 30 värnpliktiga. De hade legat under vintern på ett batteri på norra Gotland och varit mycket isolerade. För dem var Donsö som att komma till himmelen. På sätt och vis var det ju riktigt eftersom de flesta Donsöborna var frireligiösa. Dessutom blev de tillfälligt förlagda i ett missionshus. Av all personal var det egentligen bara Liljeros och jag som inte legat ute i beredskap.

Så kom det två små 57 mm kanoner, som flottan använt vid landstigningar. De hade korta eldrör och stod på någon slags trefot. Det är möjligt att det fanns ammunition till kanonerna, men till gevären fanns inte ett skott. Man hade under vintern sänt ammunitionen till Finland och någon ny hade ännu inte kommit. Efter någon dag svepte Minutläggaren nr 6 förbi med löjtnant Claus på bryggan. Han fick ut ett par minlinjer med en väldig fart och lämnade över två armerade fjortonledare och ett akkumulatorbatteri till mig. Resten fick jag klara själv. För att stoppa inpasserande fartyg gillrade vi upp en fällbar signalmast på en bergknalle. På masten hissade vi en signal som betydde "stoppa omedelbart". Det visade sig att bara vi kände till den signalen. Men vi följde reglementet. Oftast blev det bråk då vi försökte hejda ingående skutor för att undersöka dem. Det kunde ju stå ett kompani tyskar i lastrummet. Så hade det ju varit i Norge. Vi byggde upp ett närförsvär med taggråd och sandsäckar och vid höjd beredskap placerade vi fiskare med hagelbössor i ställningarna. Själva hade vi ingen ammunition. Vår beredskap var verkligen god! Viljan var i alla fall god.

Så småningom fick vi ammunition till gevären. Det anlände en 8 mm lvksp som vi ställde upp vid pjäserna. Tyvärr fick vi endast skjuta varningsskott mot de tyska flygplan som då och då strök fram över oss. Givetvis var det ingen som brydde sig om det, utan vi knallade på så mycket det gick, fast utan synbar verkan. Det kändes i alla fall skönt. Efter en tid kom det nu några energiska lottor och vi upprättade ett kök och kunde få riktig mat. Vi hade nu kanoner, minor, en signalstation och lottor. Spärren Donsö var i funktion. Så började mina dagar vid nuvarande KA 4, för ett halvt sekel sedan. Jag trivdes så bra att jag blev kvar i 27 år. Fast det är en annan historia.

K. Hamilton

Karlskrona (en nostalgisk återblick)

Sakta genom Hoglands Park jag går
och tänker på Flottans musikkår,
som i Paviljongen spelade opp
de melodier, som då låg i topp

Jolly Singers minns man ju än
det var musiker från flottans män
En tango man smög till detta band
Två solröda segel, som styr bort ifrån land

Vi var unga och livet lekte
ljuva toner vårt öra smekte
Vi på Wämö dansat efter dem
sedan svärmat i månskenet hem

Mina steg över koppmans Backe går
till Stortorget, där Carl den XI:e står
Han grundlade staden, gav den sitt namn
omgav den sedan med en säker hamn

Jag vandrar sedan till Sparres kasern
som i många år var vårt säkra värn
Men inga bassar mer den hyser
inga fler galoner nu där lyser

Nu följer jag Drottninggatan slut
och kommer sedan på Vallgatan ut
Amiralitetskyrkan där ligger
och Rosenbom står där och tigger

Jag går fram och ömt hans hand jag trycker
och det är precis som om jag tycker
han ber just mig att lyfta på hans hatt
att lägga ännu en slant till hans skatt

Flottans sjukhus vid sidan här låg
i fönstren man killarna såg
En vissling och en slängkyss man fick
då man ibland förbi där gick

Jag ser mot Kungsbron, där lyser blått
tänker att jag där många gånger stått
och väntat på min käraste som fanns
bland "Kustens gossar" uti Bores skans

På Vallgatan deras kasern då låg
stod man utanför ibland man såg
när vaktavlösning där skulle ske
det var ett festligt inslag att se

Iiii geväär.... ekade mellan kåkarna
grabbar rör nu lite grand på påkarna
Så plötsligt stod en annan kille där
vid vaktkuren skyldrande gevär

"Jo, direktörn, jag skulle be att få min lön
sänkt med en tia i månaden. Då kan jag
bli berättigad till socialhjälp !"

Löjtnanten kallar till sig furiren och ger
honom en rejäl utskällning: "Vad är det
jag ser i den här rapporten ? Vad hade
Ni för Er igår kväll egentligen ? Här
står att Ni, full som en alika, släpade
med Er en cykel in på regementschefens
tjänsterum och förde ett helvetes liv tills
vakten slängde in Er i arresten. Stämmer
det ?" Furiren; "Det vet väl löjtnanten
håst själv, som satt på pakethållaren hela
tiden !"

Inga fler kommandon där man gör
ingen, som för flaggan gör honnor
Tyst det är, inga fler tapton mera hörs
ingen vaktavlösning mera görs

I "Kustens" gymnastiksal var det dans
dit jag ville gå, om någonstans
Tätt tryckt till korpralens arm
kände jag mig så lycklig och varm

Nu bort mot Klockstapeln jag blickar
kan nästan höra ur uret tickar
Ibland men kan få höra dess ding - dong
när kyrkan kallar till aftonsång

Under torget en gammal tunnel går
som ung många gånger jag följt dess spår
När den så småningom mynnar ut
är man framme vid Högvakten till slut

En gammal kasern ligger även där
de söta skeppsgossarna fanns där
När de så en dag karlskrivna blev
uti Flottans uniform de klev

Den epoken är för alltid förbi
det ligger mycket vemod däri
ty gossarna gav staden dess charm
och hjärtklappning i flickornas barm

Många av dem ungdomsvänner var
några år döda, några av dem är kvar
En del har blivit trogna vår gamla stad
jag möter dem ibland på min promenad

Vi har ju ändå kvar ett minne
Jarramas, som gläder vårt sinne
Där bankats in både förnuft och vett
i många gossar under slit och svett

Här slutar min vandring i gången tid
efter oss kommer andra att ta vid
Men vår kära stad ligger ändå kvar
fast den ej är vad den en gång var

Evy Alhed

*Uppläst av för fattarinnan vid kamratföreningar-
nas träff i Rosenholm, Karlskrona den 12 maj
1990.*

Mi doter reser mötet. Nu skriver ho att ho
ä i grossess. Var ligger dä ?

Min första högvakt

Trots att mer än 50 år förflutit, står min första högvakt kvar som ett underbart minne. Jag hade börjat min tjänst vid KA 1 i början av november 1936. Den första utbildningen omfattade mycket exercis i sluten ordning. Vi "harvade" på kaserngården minst 4 timmar varje dag mellan lektionstimmarna. De befäl som hade det tvivelaktiga nöjet få stil på oss var flaggkorpralen Svedjer och korpralerna Hallberg och Thegel från 7:e kompaniet. De många "kläckvändningarna" gjorde, att det till slut även blev fin pli på oss "kaniner". De bästa togs då ut för att gå högvakt på Stockholms slott den 6 december 1936 och av någon konstig anledning så blev även jag uttagen till denna utvalda skara. Blandning skedde av både artillerister och minörer från olika kompanier. Man पोते litet extra, när ordern kom ut med våra namn angivna. Tänk, att få vara med och representera regementet, trots vår ungdom. Jag hörde två äldre korpraler kommentera denna uttagning; "Nu går skam på torra land! Förr var det bara korpraler som fick gå högvakt och nu skickar de dit spolingar som inte är torra bakom öronen! Det går aldrig väl!" Men kaninerna klarade sig bra. Fast visst hade vi byxängest!

De kläder vi fått ut när vi kom i tjänst - några veckor tidigare - var väl begagnade men rentvättade. Dessa kläder fick vi order om att ytterligare "putsas upp" så de skulle se nya ut. Försök själv "putsas upp" ett par byxor av kommissmodell där byxbaken var blank som ett nybonat golv! Nya kläder var det bara inte tal om! Vi gnodde som besatta med strykning och pressning varje kväll i putsrummet och till slut var kläderna något så när presentabla.

Förövningar höll vi på med till dagarna före. Dessutom förhördes vi på postinstruktionen. Varje postställe hade sin instruktion och likadant var det för patrullen.

Regementets musikkår deltog i förövningarna de sista dagarna före avfärden till Stockholm. Vi fick då lära oss att marschera till musik. Musikkåren skulle också följa med på det i våra ögon "stora äventyret". Enligt åskådare på kaserngården, hade övningarna gått förvånansvärt bra. Vissa kunde förstås inte undvika ge oss gliringar som; "Ni kommer att skämma ut hela regementet!" Eller; "Tänk att skicka sådana "bondkaniner"! Det blir katastrof!"

Nerverna på oss var naturligtvis på bristningsgränsen. Vi var minst av allt säkra på oss själva. Vi var ju bara unga pojkar utan erfarenhet. De flesta av oss rekryter kom från den

arbetslöshet, som fanns i mitten av 30-talets Sverige. Inte hade vi den styrka och ryggrad, som man borde ha vid ett sådant här uppdrag! Men vi tänkte också på att regementet, som givit oss detta förtroendeuppdrag, trodde på oss, och då skulle vi minsann göra vad som på oss ankom!

Lördagen den 6 december var inne! Tidigt på morgonen embarkerade vi Vb 44:an vid södra bryggan med musikkår och allt. Vederbörlig inspektion verkställdes och vi godkändes, trots att flera säkert inte fått ordning på de spegelblanka byxbakarna. Blåkrågarna hade vi utfällda utanför kavajerna. Några damasker eller annan grannlåt fanns inte på den tiden. Vb 44 ställde kursen mot Djurgården där samling och avmarsch skulle ske från Allmänna Gränd vid Gröna Lund. Vår musikkår skulle förstärkas med 40 man från Kungl. Flottan. Vädret var gråkallt med litet snökorn i byarna. Hornblåsarna försökte få "liv" i sina instrument, trumslagarna mjukade upp stela fingrar med upprepade virvlar på sina trummor. Själva stampade vi i marken för att undanröja den spänning, som ofelbart fanns där i bakhuvudet. Tiden för avmarsch närmade sig.

Precis klockan 11.30 skedde så avmarschen med den förstärkta musikkåren i spetsen. Äntligen var vi på väg! Man repeterade instruktionerna i tankarna. Hade man glömt någonting? Allt verkade dock i sin ordning, som vi tänkt oss.

Marschen gick över Djurgårdsbron - Strandvägen - Nybroplan - förbi Kungsträdgården - Lejonbacken - Slottsbacken och rätt vad det var så kom vi in på borggården där avlösningssceremonin skulle verkställas. Mycket folk kantade marschvägen. Mina kamrater och jag sträckte på oss litet extra i stolthet över att få vara delaktig i ett sådant fint uppdrag.

Den avgående högvakten från Svea Livgarde stod redan uppställda i givakt när vi marscherade in framför postställe nummer 1 mellan högvaktsflygeln och kommandantsflygeln. Avlösning skedde med den pompa och ståt som verkligen fanns på den tiden. Musikkåren spelade nästan hela tiden, kommandoropen ekade mellan husen. Fördelning till postställen var tidigare gjorda. Jag fick postställe nr 6, bakom kommandantsflygeln mig tilldelad. Mina pass var mellan kl. 16-18 samt mellan kl. 04-06 och det sista passet på söndagen mellan kl. 10-12. Det första passet var spännande! Vi hade blivit förvarande om en major Killander, som visst var någon slags väbel på slottet. Han hade

rätt att kalla ut vakten och vi skulle, så fort han blev synlig, gasta; "I gevärrrr" Om han vinkade med handen, skulle vi upphöra med utkallandet. Givetvis såg man majoren i varje manlig individ som dök upp eller gick förbi. Men vi hade tur. Majoren dök inte upp förrän på söndagens morgon, då han mycket riktigt inspekterade vakten.

När vi hade frivakt, hade vi också vissa timmars "jour" i tillfälliga patrullen. Denna patrull hade till uppgift att genast rycka ut vid larm från posterna. En gång fick vi rycka ut mitt i natten till posten i Humlegården. Det blev full fart från början. Bevapningen var ju endast mausergevär och bajonett, så stridsmunderingen var en lättast tänkbara. Korpral Carlgren hade befälet över patrullen. Som väl var, så var det inte så allvarligt. Posten var bara rädd eftersom han hört, att det knakat i några buskar. Skam till sägandes så var vi också uppskrärade ! Hjärtat bultade länge efteråt. När man är så spända, som faktiskt alla var, hörde och såg man busar och banditer överallt. Fast det var ju bara inbillning av rädda "kaniner".

Vi trodde att vi skulle få se vår konung Gustav V, åtminstone de dubbelposter som fanns vid konungens uppgång. Men tyvärr visade han sig aldrig denna gång. Vid en senare högvakt, något år senare, då jag hade äran vakta just denna uppgång, passerade han och hälsade oss med; "Goddag gossar !" Vi svarade med; "Goddag Ers Majestät !" Samtidigt skyldrade vi förstås gevär.

Allt gick enligt planerna och söndagen kom med avlösning från Göta Livgarde. Det var stiltigt värre ! Gardisterna hade sina vackra paraduniformer. Hälsning av fanan verkställdes till musik. Mycket folk var tillstädes. Särskilt högtidligt var det, när hornblåsaren blåste; "Parad för fanan !" Det var ett stolt ögonblick, som man bär kvar i sitt hjärta än i denna dag.

Efter avlösningen hämtades vi av bussar för transport till vår gamla Vb 44, som tog oss ut till Oskar Fredriksborg, ett angenämt minne rikare.

GA

1936 - Kustartilleriet går högvakt

"Jag är gräsänka" viskade hon. "Jag är trädgårdsmästare, så det passar fint" sade han.

Brandkårens fest blev mycket lyckad. Alla stöcknade.

Upprop

Sedvanlig middag serveras på officersmässen torsdagen den 25 oktober 1990. Samling kl 18.30. Anmälan senast den 20 oktober per telefon 69 21 82 eller 69 27 28.

Nya medlemmar 1989 - 1990

Tage Boström	Täby
Lars Carlsson	Halmstad
Fredrik Ekman	Lidingö
Göte Ekstedt	V Frölunda
Carl-Gustav Eriksson	Åhus
Lars Fuxén	Askim
Torsten Halldén	Högsäter
Anders Hellgren	Sundsvall
Axel Högman	Göteborg
Rolf Jacobsson	Alingsås
Henry Johansson	Nacka
Anders Kuikka	Särö
Lennart Lindgren	Landvetter
Rune Nilsson	Hisings-Backa
Uno Nyman	V Frölunda
Claes Pettersson	Alingsås
Lars Knut Pettersson	V Frölunda
Carlo Sjöberg	Göteborg
Nils Thorwaldsson	Saltsjöbaden
Jack Wibring	Göteborg

Bidrag till föreningens fonder

Under 1989 - 1990 har vi tacksamt mottagit gåvor från följande medlemmar:

Birger Andersson
Hjalmar Andersson
Erik Bergh
Birger Björnsson
Eric Blomberg
Lennart Falk
Allan Freij
Ann-Marie Hessel
Arthur Holmqvist
Jens Iversen
Anders Kuikka
Carl Pettersson
Bo Risberg
Harry Sundberg
Sune Sunesson
Henry Wassén
Hugo Vilbern

*Föreningen tackar för bidragen och hoppas på
Din fortsatta välvilja. Postgironumret är
450 49-4.*

Minörvisan

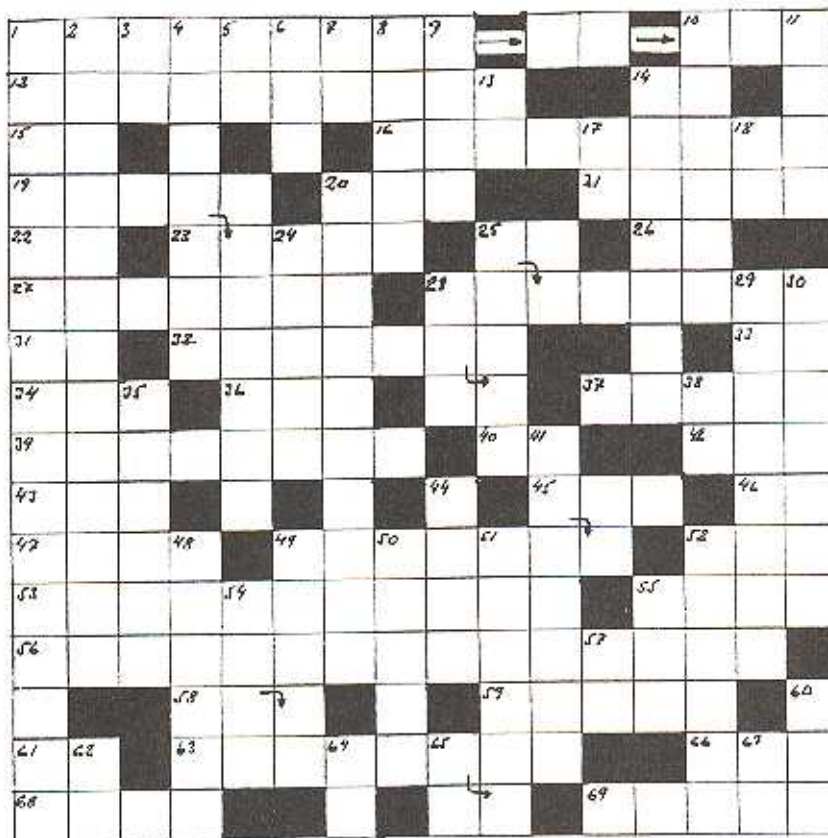
När andra stå och trampa
och kommer ej ur fläck
Då går jag ut bland skären
på minutläggars däck
När andra exercera
med kanoner och gno
då plurrar jag en mina
och slår mig sen till ro

När andra gå och svettas
med "maran" på sin rygg
Då lägger jag mig raklång
på däck och matar mygg
När andra stå och vrida
kanon i kasse matt
då får jag stå och drilla
med minutläggars ratt

När andra gå och draga
kanonerna med rep
Då får jag mana trossen
och lägga ut ett "svep"
När andra skarvar repen
med vanlig karingknut
då slår jag knop på tampen
och "sticker" sedan ut

När andra har fått permis
en kväll att gå på dans
Då är jag på bevakning
i skärgården näntans
Och när de andra kivas
med jäntorna och "tas"
då kommer till mig flickan
med kaffe och "kalas"

Det var på en av våra vedettbåtar. Maten var under all kritik. En dag kom en av besättningen upp till skepparen på bryggan och sa; "Jag anhåller om att få fråga en sak". "Varsågod" sa skepparen. "Jo, blir man straffad om man räddar livet på hela besättningen?" "Vilken dum fråga, det är klart att man inte blir bestraffad!" "Bra, då går jag ner och skjuter kocken!"

Konstruktör
Sven Einarsson

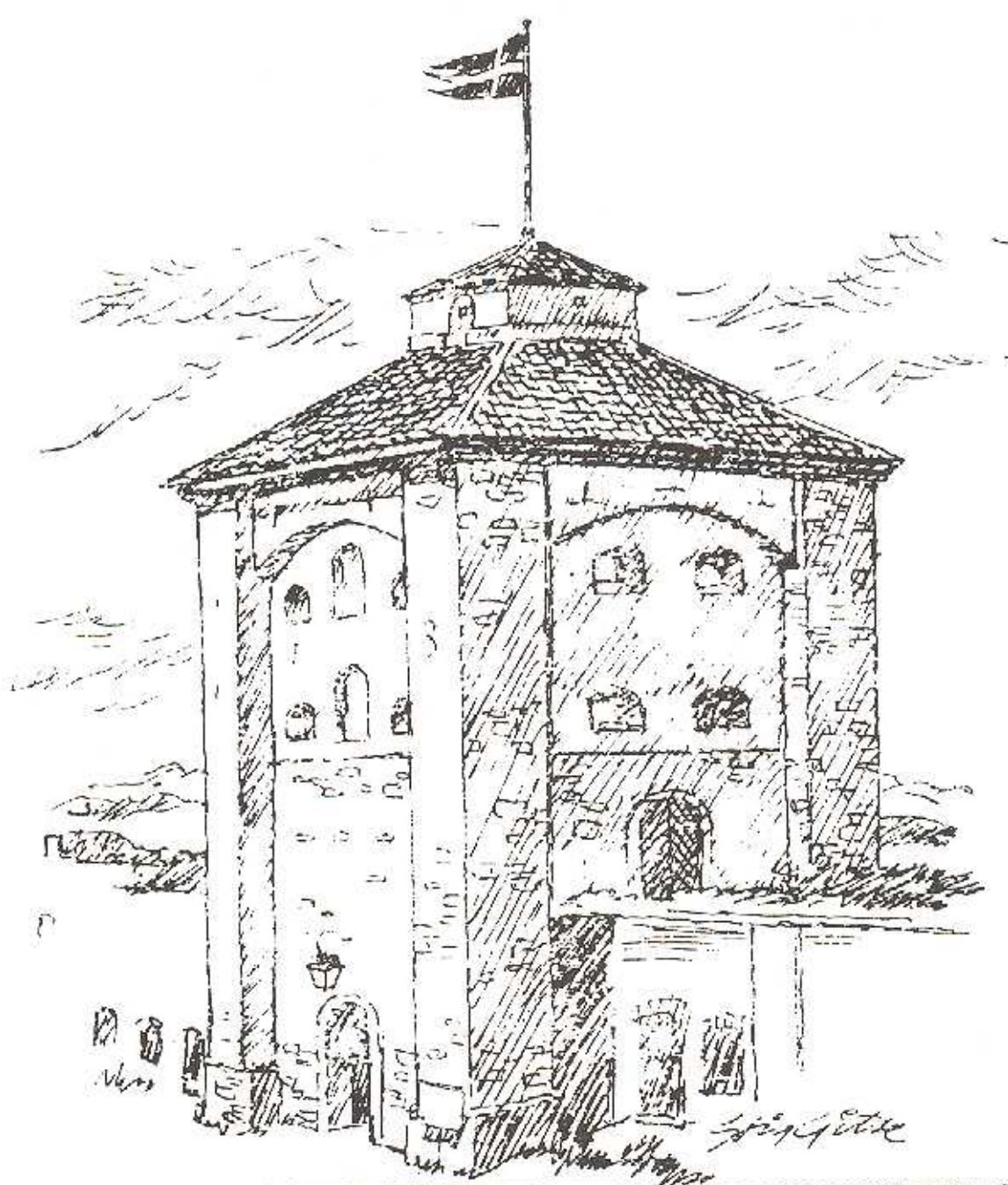
Vägrätt.

1. Ring och boka för den i tid!
12. Undervisar i specialämne.
14. Gräbba ryck.
15. Förkortning för tankfartyg.
16. Tyngre eldvapen inklusive serwis.
19. Sprit.
20. Svenska Arkitekters Riksförbund.
21. Huvudstad i Vietnam.
22. För ordningens skull.
23. Argsinhet.
25. Lugna vatten.
26. Vädersträck.
27. I större kyrka.
28. Syr.
31. Startplata i livet.
32. Tidningsutttar.
33. Frågande.
34. Lufttryck.
36. Smitta.
37. Finns på Rosenlund.
39. Ammunitionsfödral.
40. Blodgruppsfaktor.
42. Rumänskt mynt.
43. Assistansbegäran.
45. Enhetsprisaffär.
46. Före i dag.
47. Avrundad bergstopp.
49. Kinematografsalong.
52. Småfisk.
53. Tillbakastöt.
55. Hylles.
56. Levebröd för vissa canter.
58. Uteliten.
59. Uppoinnande.
61. Masavirke.
63. Ogränsbar.
66. Riktning.
68. Lövträd.
69. Assistera.

Lodrätt.

1. Gifttermålsproblem.
2. Inskränkningen.
3. Trafikmagasinet.
4. Stort antal.
5. Se 14 väg.
6. Platsangivelse.
7. Titel.
8. An.
9. Hundvarding.
10. Dyrörp.
11. Eau de Cologne.
13. Utomjordiskt väsen.
14. Kärkännas i visdomstanden.
17. Lars Hansson.
18. Avkoppling.
20. Motorringar.
24. Svärtad.
25. Toyar.
28. Sådana gubbar finns.
29. Kastar loss.
30. Engelska sjukan.
35. Svagdricka och varm mjölk.
36. Tärstigt träd.
41. Brudens äktenskapsåva.
44. Ostsort.
48. en av 52.
49. Fackla.
50. Betalning.
51. Förädlä malm.
52. Enfoce av ynnest.
54. Grvligt företag.
55. Innehäft.
57. Natrium.
58. Färkrympta.
62. Väntande rad.
64. Öarför, eftersom.
65. Stut.
67. Styck.

Lösningarna insändes senast den 31/12 1990 under adress: KA-fyren, c/o Muséet, Box 5155, 421 05 Västra Frölunda. Märk kuvertet "korsord". 1:a pris 2 st LP-skiivor med KA-marscher. 2-3 pris 1 st dito.

KUSTARTILLERIETS KAMRATFÖRENING
GÖTEBORG